

УДК 336.71 (477)

**СУЧАСНІ ТЕНДЕНЦІЇ РОЗВИТКУ БАНКІВСЬКОГО СЕКТОРУ УКРАЇНИ В
КОНТЕКСТІ СТРАТЕГІЧНИХ ЗАВДАНЬ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЙОГО
ЕКОНОМІЧНОЇ БЕЗПЕКИ**<https://orcid.org/0000-0001-8794-8387>

Славкіна Марина Анатоліївна, аспірант кафедри економіки Класичного приватного університету, Україна, Slavkina180@gmail.com +380982683539

Maryna Slavkina, postgraduate, chair of Economics, Classic Private University, Ukraine

Slavkina M. A. Modern trends in the development of the banking sector of Ukraine in the context of the strategic objectives of ensuring its economic security.

The purpose of the article is to identify general trends in the development of the banking sector and to highlight the factors that reduce its level of economic security. Special conditions for the functioning of the banking sector make the analysis of current trends in its development extremely relevant. Research methods were general scientific and special, in particular: generalization, observation, graphic, economic and statistical, comparison, analysis, abstraction. The article describes the general trends in the development of the banking sector of Ukraine. It was stated that there is a decrease in the number of banks in the market, the unprofitability of their activities is growing, the transformation of the tools and methods of the entire banking system has taken place, lending to businesses and individuals has tended to decrease, the gap between individual deposit rates for the year and 6 months has decreased. There were significant changes in the ownership structure of banks in Ukraine. It is proved that the functioning of the banking sector occurs in the conditions of socio-economic and political destabilization, the NBU's tough policy. The factors that infuse the state of the economic security of Ukrainian banks are summarized and evaluated. The influence of external and internal factors on the development of the domestic banking sector has been studied. The improvement of the banking market was carried out by eliminating entities that do not stand up to competition and do not comply with standards. It was emphasized that mergers and acquisitions that will continue to occur in order to achieve the minimum authorized capital defined by the NBU will inevitably lead to monopolization of the market. It is proved that the level of capitalization is insufficient, a significant part in the structure of the banking sector of foreign banks, poor quality of assets and public distrust of banks remain unresolved and threaten the economic security of the banking system of Ukraine.

Славкіна М. А. Сучасні тенденції розвитку банківського сектору України в контексті стратегічних завдань забезпечення його економічної безпеки.

Метою статті є визначення загальних тенденцій розвитку банківського сектору та виокремлення факторів, що знижують рівень його економічної безпеки. Особливі умови функціонування банківського сектору роблять аналіз сучасних тенденцій його розвитку надзвичайно актуальним. Методами дослідження виступили загальнонаукові та спеціальні, зокрема: узагальнення, спостереження, графічний, економіко-статистичний, порівняння, аналіз, абстрагування. В статті охарактеризовано загальні тенденції розвитку банківського сектору України. Констатовано, що наявне зменшення кількості банків на ринку, зростає збитковість їх діяльності, відбулась трансформація інструментів та методів роботи усієї банківської системи, кредитування бізнесу та фізичних осіб мало тенденцію до скорочення, скоротився розрив між ставкою за депозитами фізичних осіб на рік та на 6 місяців, відбулись значні зміни у структурі власності банків України. Доведено, що функціонування банківського сектору відбувається в умовах соціально-економічної та політичної дестабілізації, жорсткої політики НБУ. Узагальнено та оцінено фактори, які впливають на стан економічної безпеки банків України. Досліджено вплив зовнішніх та внутрішніх факторів на розвиток вітчизняного банківського сектору. Оздоровлення банківського ринку здійснено за рахунок ліквідації суб'єктів, які не витримують конкуренції та не дотримуються нормативів. Підкреслено, що злиття та поглинання, які надалі будуть відбуватись з метою досягнення визначеного НБУ мінімального статутного капіталу, неминуче призведуть до монополізації ринку. Доведено, що недостатня капіталізація, значна частка у структурі банківського сектору іноземних банків, низька якість активів та недовіра населення до банків лишаються невирішеними і загрожують економічній безпеці банківської системи України.

Славкіна М. А. Современные тенденции развития банковского сектора Украины в контексте стратегических задач обеспечения его экономической безопасности.

Целью статьи является определение общих тенденций развития банковского сектора и выделение факторов, снижающих уровень его экономической безопасности. Особые условия функционирования банковского сектора делают анализ современных тенденций его развития чрезвычайно актуальным.

Методами исследования выступили общенаучные и специальные, в частности: обобщение, наблюдение, графический, экономико-статистический, сравнение, анализ, абстрагирование. В статье охарактеризованы общие тенденции развития банковского сектора Украины. Констатируется, что имеется уменьшение количества банков на рынке, растет убыточность их деятельности, состоялась трансформация инструментов и методов работы всей банковской системы, кредитование бизнеса и физических лиц имело тенденцию к сокращению, сократился разрыв между ставкой по депозитам физических лиц на год и на 6 месяцев, состоялись значительные изменения в структуре собственности банков Украины. Доказано, что функционирование банковского сектора происходит в условиях социально-экономической и политической дестабилизации, жесткой политики НБУ. Обобщены и оценены факторы, которые влияют на состояние экономической безопасности банков Украины. Исследовано влияние внешних и внутренних факторов на развитие отечественного банковского сектора. Оздоровление банковского рынка осуществлено за счет ликвидации субъектов, которые не выдерживают конкуренции и не соблюдают нормативов. Подчеркнуто, что слияния и поглощения, которые в дальнейшем будут происходить с целью достижения определенного НБУ минимального уставного капитала, неизбежно приведут к монополизации рынка. Доказано, что уровень капитализации недостаточен, значительная часть в структуре банковского сектора иностранных банков, низкое качество активов и недоверие населения к банкам остаются нерешенными и угрожают экономической безопасности банковской системы Украины.

Постановка проблеми. У критичний для нашої країни час, коли економічні зміни надзвичайно залежні від невизначеності політичної ситуації, можливість швидкого реагування на потрясіння на фінансовому ринку є дуже актуальною. Сьогодні, коли в частині регіонів України введено військовий стан, особливо важливо здійснювати виважену грошово-кредитну політику, яка дасть змогу стабільно працювати банківському сектору та уникнути наростання паніки з боку населення. Представники Національного банку України запевняють, що зможуть утримувати стабільну ситуацію на банківському ринку, застосовуючи інструменти рефінансування банків та валютних інтервенцій. Таке випробування для вітчизняної банківської системи, яка так часто дестабілізується через політичні ризики, покаже, наскільки вона дійсно змінилась за останні роки. Питання стабільності й міцності банківського сектору хвилює як клієнтів, так і власників банків. Забезпечення стабільного розвитку банківського сектору – одне з основних стратегічних завдань уряду України. Особливі умови функціонування банківського сектору роблять аналіз сучасних тенденцій його розвитку надзвичайно актуальним.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналіз сучасних тенденцій розвитку банківського сектору висвітлюється у працях таких вітчизняних науковців, як В. Галаганов, Ю. Дьячкова, О. Золотарьова, Ю. Кахович, С. Ксьондз, М. Максимова, Ю. Онищенко, Ю. Панова, Пурій, А. Степанишена, О. Тарасова, Ткачук, І. Швецова, Н. Швець та ін. Незважаючи на велику кількість публікацій, що присвячені аналізу стану банківського сектору, залишаються питання, які потребують подальшого дослідження. Зокрема, фактори, що впливають на зміни показників діяльності банківської системи, досліджені у наукових роботах, доцільно оновити, враховуючі умови сьогодення. Не визначено взаємозв'язок та взаємовплив макропоказників на показники діяльності банківської системи. Це зумовлює необхідність глибшого дослідження проблеми виявлення сучасних тенденцій у банківському секторі.

Мета статті. Метою статті є визначити загальні тенденції розвитку банківського сектору та виокремити фактори, що можуть знизити рівень їх економічної безпеки. Для реалізації поставленої мети необхідно вирішити наступні завдання: визначити загальні тенденції розвитку банківського сектору України; виокремити фактори, які впливають на стан економічної безпеки банків; дослідити вплив зовнішніх та внутрішніх факторів на розвиток вітчизняного банківського сектору.

Результати дослідження. З огляду наукових досліджень, які присвячені тенденціям розвитку банківського сектору, можна зробити висновки, що більшість науковців звертає увагу на такі основні зміни, що відбулись за останні п'ять років:

1. Зменшення кількості банків зі 180 у 2013 р. до 82 установ у 2018 р., яке відбулось за рахунок погіршення політичної та економічної ситуації в країні, що

спричинило різке коливання валют і погіршення стану активів банків. У результаті багато банків опинились на межі банкрутства і через відсутність рефінансування НБУ вийшли з ринку.

2. Починаючи з 2014 року діяльність більшості банків, які до цього були успішними, стала збитковою. 2017 р. характеризувався поступовим виходом з кризи і переходом від збитків до прибутків. Така ж тенденція зберіглась і у 2018 р.

3. Скорочення кількості банків призвело до трансформації інструментів та методів роботи усієї банківської системи в цілому. Зокрема посилюється контроль НБУ за діяльністю банків, було збільшено вимоги до розміру статутного капіталу.

4. Протягом 2014-2016 рр. кредитування бізнесу та фізичних осіб мало тенденцію до скорочення. При цьому вже у 2017 р. кредитування населення почало поступово відновлюватись. При цьому якість кредитних портфелів залишається низькою.

5. Значно скоротився розрив між ставкою за депозитами фізичних осіб на рік та на 6 місяців. Так, на початок 2018 р. за вклад на 12 місяців банки пропонують в середньому від 13,1% до 14,0%, а за вклад на 6 місяців пропонується 14,2-14,75%. Це викликано складністю адекватно сприймати невизначеність фінансового ринку менеджерами банків. З іншого боку, населення не має можливості ефективно інвестувати вільні ресурси у інші напрямки, оскільки валютний ринок, ринок нерухомості та цінних металів також характеризуються невизначеністю.

6. Зміни у структурі власності банків, що пов'язані з прагненням уряду зберегти вплив вітчизняних інвесторів на політику банківського сектору. Як зазначають науковці [4], існує два шляхи для реалізації такого завдання. У першому випадку, вводяться обмеження для іноземних банків, що перешкоджають їх входженню на національний ринок. У другому – створюється організаційна структура банківського сектору, за якої забезпечується нормальне функціонування вітчизняних та іноземних банків [4, с. 101]. У даному випадку така структура була створена шляхом переходу системоутворюючих банків до державної власності.

Отже, на кінець грудня 2017 р. структура банківського сектору мала наступний вигляд (рис. 1). Така структура формувалась протягом останніх 10 років у бік зростання кількості банків з державною часткою. Ще у 2008 р. існувало усього 2 державні банки. Нині до державної власності належать найбільші банки такі, як ПАТ «Ощадбанк», «ПАТ КБ «Приватбанк», ПАТ «Укресімбанк», АБ «Укргазбанк», ПАТ «Розрахунковий центр». Таким чином, можна стверджувати, що системоутворюючі банки зосереджені нині в руках уряду, що, з одного боку, забезпечує фінансову стійкість вказаних установ, а, з іншого боку, зменшує самостійність та незалежність цих банків як ринкових агентів. Політика державних банків є нестабільною і змінюється зі зміною політичних партій при владі, що веде до певної невизначеності розвитку фінансового сектору.

Рис. 1. Структура банківського сектору станом на 31.12.2017р. [1]

На економічну безпеку банківського сектору впливають зовнішні та внутрішні чинники. До зовнішніх чинників слід віднести такі: стан глобального банківського ринку; тенденції розвитку країн, які присутні на банківському ринку України; політичні та економічні зміни в Україні; напрями монетарної політики; зміни у стратегічному розвитку фінансового сектору; динаміка індексу інфляції, валютного курсу, облікової ставки НБУ. До внутрішніх чинників належать такі: рівень капіталізації; якість активів; наявність альтернативних напрямів інвестування коштів, крім кредитування; стабільність депозитної бази; можливість отримати рефінансування від НБУ; стан ліквідності; рівень ризику.

Розглянемо вплив цих чинників на банківський сектор України. Як зазначається у [9], за останні 10 років банки усього світу значно збільшили свою капіталізацію, що стало відповіддю на кризу 2008 року, коли недостатній рівень капіталізації призвів до падіння світової економіки [9]. Загальною тенденцією для сучасних банків світу є здійснення суттєвих витрат на інновації і розвиток інтернет-банкінгу та мобільного-банкінгу. Встановлено, що в усьому світі споживачі обирають банки, які надають можливість своїм клієнтам здійснювати платежі через мережу Інтернет [10]. Це спричиняє зростання витрат банків на забезпечення кібербезпеки. Загалом, аналітики стверджують, що, згідно до аналізу 200 найбільших банків світу, їх витрати зростають, а ефективність роботи суттєво не покращується. До основних витрат можна віднести: витрати на дотримання банківських нормативів, підтримка застарілих у технічному сенсі систем, реструктуризація кредитної заборгованості клієнтів, витрати на судові позови[9].

Як бачимо, для глобального банківського ринку характерною є поступова стабілізація після глибокої кризи 2008 року та орієнтація на сучасні технології, що покликані найкращим чином задовольнити потреби клієнтів у мобільності надання послуг. При цьому витрати на захист даних клієнтів та самих банківських систем продовжують зростати.

Що ж до ситуації в політиці та економіці України, то вона коливається під дією двох чинників – з одного боку, це політика Росії, яка веде гібридну війну і не дає змоги стабілізувати нашу економіку. З іншого боку, Україна є надзвичайно залежною від впливу Євросоюзу та МВФ, які постійно нав'язують реформи, що не завжди є ефективними. У таких умовах важко говорити, про економічну безпеку держави взагалі, оскільки постійні втручання і політичні зміни дестабілюють політичну та економічну ситуацію в країні.

Щодо монетарної політики, то, як свідчать дані [8], протягом 2016-2017 рр. застосовувалось таргетування інфляції. Підсумком таргетування інфляції у 2017р. стало її перевищення прогнозованого значення $8\% \pm 2$ в.п. аж на 5,7в.п. У звіті НБУ пояснюється, що через шоків потрясіння, які постійно стаються в економіці країни, досягти цільового показника інфляції у короткостроковій перспективі неможливо[8]. Але при цьому НБУ контролює стан інфляції та швидко реагує на її зростання, піднімаючи облікову ставку, що не дає змоги комерційним банкам видавати «дешеві» кредити.

На нашу думку, регулювання монетарної маси за допомогою облікової ставки не є дієвим. Для обґрунтування цієї тези порівняємо показники монетарної маси, індекс інфляції, облікову ставку, мінімальну заробітну плату, номінальну заробітну плату, кредити, які надані банками, та валютний курс в динаміці за 2013-2017 рр. (табл. 1).

З табл. 1 бачимо, що грошові агрегати мають приблизно однаковий темп зростання протягом усього періоду, що аналізується. Незначне зменшення темпу зростання грошової бази спостерігається у 2015р., коли НБУ збільшив облікову ставку на 10в.п., що призвело до зменшення обсягів кредитування, порівняно з 2014р., на 3,82%. Індекс інфляції на кінець 2015р. досягнув критичної позначки 148,7%. Спостерігається чітка взаємозалежність між зростанням курсу долара та зміною індексу інфляції. Коли у 2016-2017рр. зростання долару стало помірним, відповідно, й темп зростання інфляції уповільнився. Таким чином, інструментом для досягнення цільового показника інфляції у реалізації політики таргетування інфляції має бути не облікова ставка, а валютні

інтервенції та утримування валютного курсу у межах певного коридору. В умовах високої доларизації української економіки, населення та підприємства орієнтуються в своїх очікуваннях на валютний курс, а не на облікову ставку НБУ. Відсутність чіткого розуміння політики НБУ щодо валютного регулювання призводить до нестабільності роботи банків, які знаходяться під дією економічної невизначеності.

Таблиця 1

Аналіз динаміки зміни макроекономічних показників за 2013-2017 рр.

Назва показників	2013	2014	2015	2016	2017
Грошова база за складовими:					
- грошовий агрегат М0, млн грн	237 777	282 947	282 673	314 392	332 546
- грошовий агрегат М1, млн грн	383 821	435 475	472 217	529 928	601 631
- грошовий агрегат М2, млн грн	906 236	955 349	993 812	1 102 391	1 208 557
- грошовий агрегат М3, млн грн	908 994	956 728	994 062	1 102 700	1 208 859
Індекс інфляції (до попереднього року), %	99,7	112,1	148,7	113,9	114,4
Облікова ставка (на кінець року), %	7,0	12,5	22,0	14,0	14,5
Мінімальна заробітна плата (на кінець року), грн	1218	1218	1378	1600	3200
Номінальна середньомісячна заробітна плата, грн	3265	3480	4195	5183	7104
Кредити, які надані банками, млн грн	910 782	1 020 667	981 627	998 682	1 016 657
Валютний курс НБУ грн за 1 дол.	7,99	15,76	24,00	27,19	28,07

Джерело: складено за [5; 6].

З табл. 1 чітко видно, що найбільшу чутливість до зміни облікової ставки мають обсяги банківського кредитування. Таким чином, можна стверджувати, що політика «дорогих грошей», яку проводить НБУ негативно впливає на діяльність банків, які намагаються вийти з кризи. На нашу думку, індекс інфляції стрімко зростає не через те, що банки надають кредити (адже як відомо нині попит на кредити, хоча й відновлюється, але залишається низьким), а через те, що уряд стрімко підвищує соціальні стандарти та припинив регулювання цін.

Стосовно внутрішніх чинників, що впливають на економічну безпеку банків, то слід зазначити, що протягом 2017р. відбувалась докапіталізація банківських установ, внаслідок чого власний капітал банківської системи України загалом збільшився на 39,8 млрд. грн, досягнувши обсягу 163,6 млрд. грн. Адекватність регулятивного капіталу була вищою, за нормативне мінімальне значення (10%) і складала 16,1%. Згідно до законодавства, банки мають підвищити статутний капітал до 11 липня 2024р. до 500 млн грн [1]. При цьому не всі банки здатні виконати встановлений НБУ норматив, що у майбутньому може призвести або до виходу з ринку деяких гравців, або до їх об'єднання. Таким чином, можна прогнозувати подальше скорочення кількості банків на вітчизняному ринку.

Слід відзначити, що розмір власного капіталу не є основним показником надійності банку. Стабільність роботи банку залежить від якості активів та стабільності пасивів, оскільки капітал складає меншу частину пасивів, ніж залучені кошти. У 2016р. НБУ було запроваджено нові підходи до визначення кредитного ризику на підставі компонентів EAD (експозиція під ризиком), PD (імовірність дефолту боржника/контрагента), LGD (втрати в разі дефолту) [7]. До того ж у 2017р. розпочався процес запровадження нового стандарту фінансової звітності МСФЗ 9. Згідно до цього стандарту, можливі втрати за кредитом розраховуються з урахуванням прогнозованих макроекономічних умов та фаз економічного циклу [3].

Як зазначається у [1], частка проблемних активів на кінець 2017 р. лишалась досить високою (рис. 2).

Як видно з рис. 2, непрацюючі активи зростають у абсолютному виразі, але на кінець 2017 р. їх частка у загальній структурі активів зменшується на 3 в.п., порівняно з 2014 р. Слід також зауважити, що починаючи з 01.02.2017 р. підхід до визначення

непрацюючих активів змінився, відповідно до Постанови НБУ № 351. Від 2017 р. до категорії непрацюючі активи потрапляють активи, що відповідають одній з двох умов: 1) клієнт банку прострочив заборгованість на термін понад 90 днів (понад 30 для банків-позичальників); 2) клієнт не може виконати зобов'язання у визначений строк без процедури стягнення застави [7].

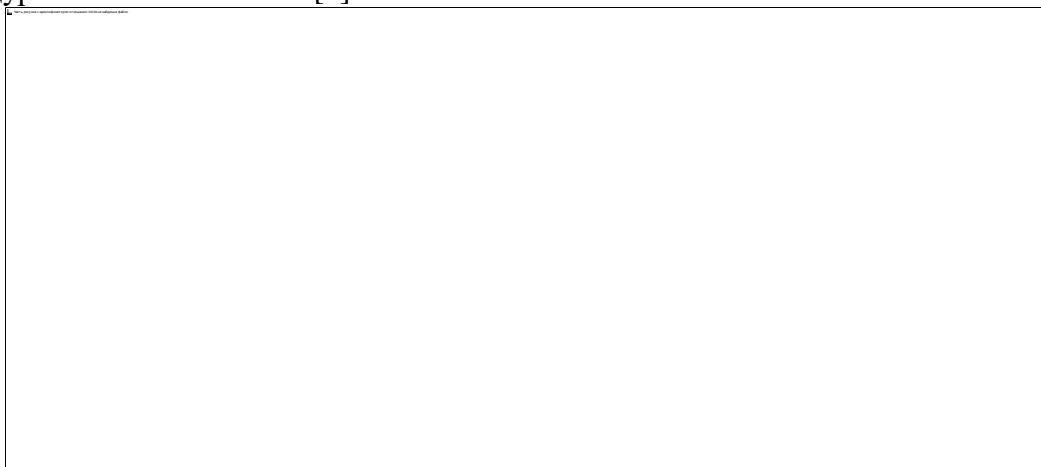

Рис. 2. Динаміка зміни загальних та непрацюючих активів, млрд. грн, % [1]

Можна стверджувати, що такі зміни у регулюванні кредитної діяльності банків позитивно впливають на якість активів. У 2017 р. кредитування почало поступово відновлюватись. Станом на 01.01.2018 р. обсяг наданих позик фізичним особам зріс на 8,6%, а юридичним особам – на 2,7%, порівняно з 2016 р. У кредитних портфелях банків переважають короткострокові та середньострокові позики.

Позитивною зміною у 2017 р. стало збільшення портфеля цінних паперів банківського сектору на 28,14% за рахунок придбання ОВДП. Таким чином, банки мають альтернативні напрями розміщення коштів. Хоча привабливість ОВДП для банків обумовлена лише можливістю отримувати кредити рефінансування НБУ та залучати кошти на міжбанку під їх заставу, але в умовах, коли кредитна діяльність здійснюється у дуже обмежених обсягах будь-які альтернативні можливості розміщення залучених коштів мають сприйматись як позитивні.

Щодо зобов'язань банків, то у 2017 р. вперше за період 2014-2017рр. почало спостерігатись зростання на депозитному ринку. За структурою в загальному обсязі коштів клієнтів переважають кошти на вимогу та строкові депозити на строк до одного року. Частка депозитів на строк 1 рік і більше є незначною. С. Кулицький зазначає, що незважаючи на те, що деякі аналітики вважають збільшення обсягів коштів на депозитних рахунках домогосподарств наслідком зростання довіри до вітчизняної банківської системи, насправді українські вкладники не мають доступу до інших інструментів заощадження коштів з високим ступенем ліквідності [2]. Крім того, рівень фінансової грамотності населення гостро потребує підвищення [11]. Вважаємо таку тезу абсолютно обґрунтованою, оскільки доларизація української економіки лишається високою і кількість збанкрутілих за останні п'ять років банків вказує на нестабільність банківського сектору.

Висновки. Отже, можна зробити висновки, що функціонування банківського сектору відбувається у досить складних умовах. З одного боку, політичні та економічні кризові явища не дають змоги стабілізувати діяльність банків. З іншого боку, політика НБУ є досить жорсткою і не у всіх випадках ефективною. Спостерігається оздоровлення банківського ринку за рахунок ліквідації слабких гравців. При цьому злиття та поглинання, які надалі будуть відбуватись з метою досягнення визначеного НБУ мінімального статутного капіталу, неминуче призведуть до монополізації ринку. Незважаючи на те, що уряд націоналізував ПАТ «КБ Приватбанк», захистивши таким

чином систему від великого потрясіння, такі проблеми, як недостатня капіталізація, значна частка у структурі банківського сектору іноземних банків, низька якість активів та недовіра населення до банків лишаються невирішеними і загрожують економічній безпеці банківської системи.

Список використаних джерел:

1. Аналітичний огляд банківської системи України за 2017 рік. URL: http://rurik.com.ua/documents/research/bank_system_2017.pdf.
2. Кулицький С. Банківська система України: сучасний стан і тенденції розвитку. URL: http://www.nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3783:bankivska-sistema-ukrajini-suchasnij-stan-i-tendentsiji-rozvitku&catid=8&Itemid=350.
3. Міжнародний стандарт фінансової звітності 9 (МСФЗ 9). URL: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_016.
4. Онищенко Ю.І., Кахович Ю.В. Особливості сучасної структури банківської системи України. Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія Економічні науки. 2017. Вип. 24. Ч. 2. С. 99-103.
5. Офіційний сайт Державної служби статистики України. URL: <http://ukrstat.gov.ua>.
6. Офіційний сайт Національного банку України. URL: <https://bank.gov.ua>.
7. Про затвердження Положення про визначення банками України розміру кредитного ризику за активними банківськими операціями: пост. Правління НБУ від 30.06.2016р. № 351. URL: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0351500-16>
8. Річний звіт НБУ 2017. URL: <https://annualreport2017.bank.gov.ua>.
9. Global Banking Outlook 2018. URL: [https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-global-banking-outlook-2018/\\$File/ey-global-banking-outlook-2018.pdf](https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-global-banking-outlook-2018/$File/ey-global-banking-outlook-2018.pdf).
10. World Retail Banking Report 2017. URL: <https://msenterprise.global.ssl.fastly.net/wordpress/2017/07/World-Retail-Banking-Report-2017.pdf>.
11. Кучерова Г.Ю. Шляхи розвитку фінансової культури населення. Вісник Східноєвропейського університету економіки і менеджменту. Серія : економіка і менеджмент. 2013. № 2 (15). С. 125-131.

References:

1. Ofitsiyni sati Natsionalnoho reitynhovoho ahenstva "Riurik". Analitichnyi ohliad bankivskoi systemy Ukrainy za 2017 rik [Analytical review of the banking system of Ukraine for 2017] Retrieved from: http://rurik.com.ua/documents/research/bank_system_2017.pdf.
2. Kulytskyi, S. (2018) Bankivska systema Ukrainy: suchasnyi stan i tendentsii rozvytku [Banking system of Ukraine: current state and development trends] Retrieved from: http://www.nbuviap.gov.ua/index.php?option=com_content&view=article&id=3783:bankivska-sistema-ukrajini-suchasnij-stan-i-tendentsiji-rozvitku&catid=8&Itemid=350.
3. Mizhnarodnyi standart finansovoi zvitnosti 9 (MSFZ 9) (2012) [International Financial Reporting Standard 9] Retrieved from: http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/929_016.
4. Onyshchenko, Yu.I., Kakhovych, Yu.V. (2017) "Osoblyvosti suchasnoi struktury bankivskoi systemy Ukrainy" Naukovyi visnyk Khersonskoho derzhavnogo universytetu. Seriya Ekonomichni nauky, 24, 2. pp. 99-103.
5. Ofitsiyni sait Derzhavnoi sluzhby statystyky Ukrainy. URL: <http://ukrstat.gov.ua>.
6. Ofitsiyni sait Natsionalnoho banku Ukrainy. URL: <https://bank.gov.ua>.
7. Pro zatverdzhennia Polozhennia pro vyznachennia bankamy Ukrainy rozmiru kredytnoho ryzyku za aktyvnymy bankivskymy operatsiyamy: post. Pravlinnia NBU vid 30.06.2016r. № 351 [On Approval of the Regulation on Determining the Size of Credit Risk by Bank of Ukraine for Active Banking Transactions: post. Board of the NBU dated June 30, 2016. No. 351] Retrieved from: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/v0351500-16>
8. Richnyi zvit NBU 2017 [NBU Annual Report 2017] <https://bank.gov.ua>. Retrieved from: <https://annualreport2017.bank.gov.ua>.
9. Global Banking Outlook 2018. Retrieved from: [https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-global-banking-outlook-2018/\\$File/ey-global-banking-outlook-2018.pdf](https://www.ey.com/Publication/vwLUAssets/ey-global-banking-outlook-2018/$File/ey-global-banking-outlook-2018.pdf).
10. World Retail Banking Report 2017. Retrieved from: <https://msenterprise.global.ssl.fastly.net/wordpress/2017/07/World-Retail-Banking-Report-2017.pdf>.
11. Kucherova H. (2013). Ways of development of financial culture of the population. Visnyk Skhidnoevropeiskoho universytetu ekonomiky i menedzhmentu. Seriya : ekonomika i menedzhment. 2013. vol. 2 (15). pp. 125-131.

Keywords: banking sector; national economy; economic security; capital; assets; NBU policy; inflation.

Ключові слова: банківський сектор; національна економіка; економічна безпека; капітал; активи; політика НБУ; інфляція.

Ключевые слова: банковский сектор; национальная экономика; экономическая безопасность; капитал; активы; политика НБУ; инфляция.